

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Oulíkové, soudkyně
Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobce: **Mgr. P. K.**
bytem X

proti
žalovanému: **Obecní úřad Vráž**
sídlem Květinová 344, 267 11 Vráž

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- Žalobou podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá toho, aby soud žalovanému uložil přidělit číslo evidenční pro objekt nacházející se na pozemku žalobce parc. č. XA, k. ú. X (dále jen „pozemek žalobce“) a provést všechny s tím spojené úkony do sedmi dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- Žalobce dne 15. 8. 2024 požádal žalovaného o přidělení čísla evidenčního pro objekt *stavba pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů* na pozemku žalobce. K žádosti připojil kopii

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

rozhodnutí Místního národního výboru Vráž o přidělení čísla XA, geometrický plán st. XB a doklad o uvedení do užívání (provozní oznámení o provedení prvního paralelního připojení výroby k distribuční soustavě).

3. Žalovaný sdělením ze dne 3. 9. 2024, č. j. 831/2024, žádosti nevyhověl. Uvedl, že skutečnost, že původní záměr stavby rekreačního objektu žalobce nazval *stavbou pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů*, ho neopravňuje k získání evidenčního čísla.
4. Žalobce dne 8. 9. 2024 doplnil žádost e-mailem, ve kterém uvedl, že žádá o přidělení evidenčního čísla postupem podle § 31a odst. 1 písm. b) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (dále jen „zákon o obcích“). Přílohou žádosti je pak geometrický plán (zpracovaný autorizovanou osobou a odsouhlasený katastrálním úřadem) a doklad o uvedení budovy do užívání. V návaznosti na to žalovaný dne 25. 9. 2024 vyzval žalobce, aby předložil rozhodnutí či jiné opatření vyžadované zákonem č. 283/2021 Sb., stavební zákon (dále jen „nový stavební zákon“), že stavba je v souladu se zákonem. Téhož dne žalobce na výzvu odpověděl, že stavba byla zahájena a dokončena ještě za účinnosti zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „starý stavební zákon“), který nestanovil specifickou formu dokladu o užívání stavby. Doložené potvrzení od společnosti ČEZ ze dne 1. 8. 2024 deklaruje zapojení do sítě (výměnu elektroměru, který je umístěn ve společném sloupku) a tedy spuštění výroby, která byla dokončena již delší dobu.
5. Dne 1. 10. 2024 žalovaný žalobci odpověděl, že pozemek žalobce byl vytvořen v roce 1983 dělením pozemku p. č. XA. Na pozemku nebyla evidována žádná stavba, pouze plechová bouda 3x4 m. Stavba, která tam kdysi stála, sice dostala číslo, ale nebyla nikdy oficiálně vedena na úřadech a v době dělení pozemků pravděpodobně ani fyzicky neexistovala. Někaké pozůstatky stavby se nacházejí či nacházely na pozemku parc. č. XB. Na pozemku žalobce však nikdy žádná stavba nestála.
6. V usnesení ze dne 27. 2. 2025, č. j. 034875/2025/KUSK (dále jen „usnesení krajského úřadu“), Krajský úřad Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) jako nadřízený správní orgán nevyhověl žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti. Uvedl, že Městský úřad Beroun provedl dne 15. 12. 2024 kontrolní prohlídku (správně má být 5. 12. 2024 – pozn. soudu), při které zjistil, že na střeše budovy tvaru „Y“ o zastavěné ploše 59,23 m² jsou instalovány fotovoltaické panely. Městský úřad Beroun opatřením ze dne 16. 12. 2024, č. j. MBE/95538/2024/VYST-KrS, oznámil zahájení řízení o odstranění stavby na pozemku žalobce parc. č. XA, k. ú. X. Stavba vyžaduje povolení stavebního úřadu, žalovaný tedy nemůže přidělit evidenční číslo na žádost žalobce ani z vlastní iniciativy, ale pouze na základě výzvy stavebního úřadu.

II. Obsah podání účastníků

7. Žalobce v žalobě tvrdí, že objektu *stavba pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů* má být přiděleno evidenční číslo. Z příloh předložených žalobcem k jeho žádosti o přidělení evidenčního čísla vyplývá existence stavby pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů energie i zahájení jejího provozu, což jsou dostatečné důvody pro přidělení evidenčního čísla. Žalovaný nijak nekonkretizoval, v čem je stavba v rozporu s právními předpisy či částí územního plánu. Není zřejmé, proč musí žalobce na svém pozemku vystavět pouze rekreační objekt. Žalovaný v následné e-mailové komunikaci po žalobci nesprávně požadoval rozhodnutí či jiné opatření požadované novým stavebním zákonem. Žalobce potřebuje přidělit evidenční číslo pro zápis objektu stavby pro výrobu energie

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

z obnovitelných zdrojů energie do katastru nemovitostí, aby mohl splnit další povinnosti (daňové přiznání).

8. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že novostavba na pozemku žalobce je nezákonná a vede se proti ní řízení. Žalovaný přitom přiděluje čísla popisná a evidenční pouze na výzvu stavebního úřadu, když je stavba řádně zkolaudovaná. V případě zániku stavby zaniká též přidělené číslo. Z katastrálních map je patrné, že v žádném zaznamenaném období nebyla na pozemku parc. č. XA vedena stavební parcela. Nevyplývá to ani z doby dělení pozemku parc. č. XA na dva pozemky, a to na parc. č. XB a pozemek žalobce. Na pozemku žalobce byla pouze v určitém období plechová bouda na nářadí. Z dokumentu ze dne 7. 6. 1961 předloženého žalobcem pak nevyplývá, na jakém pozemku a k jakému objektu bylo přiděleno číslo evidenční.
9. V replice žalobce uvedl, že není pravda, že by se proti novostavbě na jeho pozemku vedlo nějaké řízení. Z vyjádření žalovaného pak není ani zřejmé, proč považuje stavbu za nezákonnou. Žalobce naplnil hmotněprávní podmínky starého stavebního zákona, což však bylo prokázáno až za účinnosti nového stavebního zákona. Žalobce naplnil § 31a odst. 1 písm. b) zákona o obcích. Přidělování čísel je přitom pouze úkonem evidenčním, ke kterému dochází na základě splnění zákonem daných podmínek.
10. V dalším podání se žalobce vymezil proti usnesení krajského úřadu, ve kterém se krajský úřad vyjádřil pouze ke stavbě podle § 79 odst. 2 písm. o) starého stavebního zákona. Zcela opomněl § 79 odst. 2 písm. v) téhož zákona. Dle územního plánu obce Vráž mohou být solární panely umísťovány mj. pouze na střechách budov. Žalobce tedy musel nejprve vystavět budovu se střechou, aby měl panely kam umístit. Omezení uvedené v písmenu p) se pak nevztahuje na všechny stavby v § 79 [např. u staveb podle písm. n) mohou mít skleníky zastavěnou plochu až 40 m²]. Krajský úřad nijak nezdůvodnil, proč omezil § 79 odst. 2 písm. v) starého stavebního zákona pouze na podpůrné konstrukce. Dále žalobce uvedl, že nebylo zohledněno nařízení Rady (EU) 2022/2577 ze dne 22. 12. 2022, kterým se stanoví rámec pro urychlení zavádění obnovitelné energie, a odkázal na dokument „Odpovědi ČR k implementaci nařízení Rady (EU) 2022/2577“, konkrétně na písm. b), podle kterého samostatné stavby pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie (dále jen „OZE“) s celkovým instalovaným výkonem do 50 kW jsou při splnění zákonných podmínek zcela ve volném režimu a nevyžadují jakékoliv posouzení stavebním úřadem (ani ohlášení ani stavební povolení). Žalobci tedy stačilo mít k dispozici zastavitelný pozemek se zřízenou elektrickou přípojkou a souhlas provozovatele distribuční sítě s připojením výroby a mohl postavit výrobnu (budovu), na kterou umístil panely.
11. Žalobce dále uvedl, že na základě jeho žaloby se zdejší soud pod sp. zn. 54 A 82/2024 zabývá kontrolní prohlídkou, kterou vykonal Městský úřad Beroun dne 5. 12. 2024. Dle žalobce důvody prohlášení tohoto úkonu za nezákonný zásah nadále trvají. Řízení o odstranění stavby bylo zahájeno dlouho po podání žádosti a není dosud skončeno, bude navíc bezpochyby zastaveno.

III. Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu.

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené.
13. Soud posuzoval podmínku přípustnosti žaloby podle § 79 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v době podání žaloby nevyčerpal možnosti nápravy, a proto jej soud poučil o možnosti požádat o Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

uplatnění opatření proti nečinnosti ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 24. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 3523/20. Žalobce požádal nadřízený správní orgán o uplatnění opatření proti nečinnosti dne 20. 12. 2024. Usnesením ze dne 27. 2. 2025, č. j. 034875/2025/KUSK, krajský úřad jako nadřízený správní orgán nevyhověl žádosti žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti. Žalobce tedy bezvýsledně vyčerpal právní prostředek ochrany podle § 79 odst. 1 s. ř. s. Žaloba je tedy přípustná.

14. Soud rozhodoval na základě skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (§ 81 odst. 1 s. ř. s.)
15. O žalobě soud rozhodl bez jednání. Žalobce s tímto postupem souhlasil (č. l. 38). Žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil k výzvě soudu, zda s takovým postupem souhlasí. Soud proto předpokládal, že proti tomu nemá námitky (o čemž ho ve výzvě taktéž poučil). Dokazování nad rámec obsahu správních spisů soud neprováděl a účastníci ani jiné důkazy nenavrhli.

IV. Posouzení žaloby

16. Žalobce se domáhá přidělení evidenčního čísla k objektu na jeho pozemku, který označuje jako *stavbu pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů*.
17. Evidenční číslo přiděluje obecní úřad vymezeným budovám (stavbám dočasným, pro rodinnou rekreaci a zásadně i stavbám nevyžadujícím povolení podle stavebního zákona), a to výlučně za účelem vedení jejich evidence ve smyslu § 31 a § 31a zákona o obcích.
18. Podle § 31a odst. 1 zákona o obcích platí, že čísla popisná a evidenční přiděluje obecní úřad
- a) v případě nově vzniklé budovy, která je stavbou vyžadující povolení podle stavebního zákona, na základě písemné výzvy příslušného stavebního úřadu,
 - b) v ostatních případech na základě písemné žádosti vlastníka budovy, jejíž přílohou je geometrický plán a doklad, který osvědčuje, že budova byla uvedena do užívání; přílohy se nevyžadují, dochází-li na základě žádosti vlastníka budovy k přečíslování budovy již zapsané v katastru nemovitostí, anebo jde-li o budovy uvedené v § 31 odst. 2 písm. c).
19. Předmět řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti spočívající v nevydání osvědčení (evidenčního čísla), výstižně shrnul Krajský soud v Brně v rozsudku ze dne 30. 10. 2023, č. j. 30 A 26/2023-79, ve kterém uvedl: „*Domáhá-li se žalobce vydání rozhodnutí ve věci samé, soud se zjednodušeně řečeno zabývá pouze tím, zda má žalovaný správní orgán povinnost takové rozhodnutí vydat a zda je s jeho vydáním nečinný. Pokud soud shledá na straně správního orgánu nečinnost, nařídí mu vydat rozhodnutí, aniž by jakkoliv předjímal jeho obsah. V případě žaloby požadující vydání osvědčení je však situace jiná. Oproti nečinnosti při vydávání rozhodnutí je rozdíl v tom, že ani samotné osvědčení ani sdělení o tom, že nelze vydat ve smyslu citovaného ustanovení, nejsou přezkoumatelné soudem. Proto se lze domáhat jedině vydání osvědčení o konkrétním obsahu. Podstata nečinnosti zde proto nespočívá v absenci reakce správního orgánu, ale v nevydání požadovaného osvědčení v situaci, kdy na to má adresát právní nárok. Soud tedy musí posoudit nejen vlastní nečinnost správního orgánu, ale i skutečnost, zda má žalobce nárok na vydání osvědčení o určitém obsahu. Soud tedy musí posoudit nejen vlastní nečinnost správního orgánu, ale i skutečnost, zda má žalobce nárok na vydání osvědčení o určitém obsahu. Soud následně buď přikáže osvědčení vydat, nebo žalobu zamítne (srov. rozsudky NSS ze dne 31. 5. 2010, č. j. 2 Ans 1/2009-71, č. 2114/2010 Sb. NSS, a ze dne 22. 1. 2010, č. j. 5 Ans 4/2009-63)*“.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

20. Pro účely přidělování evidenčních čísel si může správní orgán jako předběžnou otázku ve smyslu § 57 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 154 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) sám posoudit, zda se jedná či nejedná o novou stavbu, která vyžaduje povolení dle stavebního zákona. Správní orgán si tak sám vyhodnotí, zda stavba v době svého vzniku splňovala podmínky pro vydání takového osvědčení. Nesplňovala-li je, a změnila-li se následně právní úprava, posoudí splnění těchto podmínek i podle novější právní úpravy. Význam očíslování totiž spočívá toliko ve vedení registru územní identifikace, adres a nemovitostí, jakož i v praktických aspektech užívání tohoto číslování. Nespočívá v případné nápravě právních nedostatků evidovaných staveb, resp. staveb, které by měly být evidovány.
21. *Produktem* postupu podle zákona o obcích má být vydání písemného dokladu o přidělení čísla popisného, evidenčního nebo orientačního. Obec je povinna příslušná čísla přidělit na základě písemné výzvy příslušného stavebního úřadu (u nových staveb vyžadujících povolení podle stavebního zákona) nebo za předpokladu, že žadatel (vlastník budovy) předloží doklady předepsané v zákoně o obcích (u tzv. ostatních případů). Takový úkon je ryze evidenční a osvědčovací.
22. Mezi účastníky je spor o to, zda je objekt nově vzniklou budovou, která je stavbou vyžadující povolení podle stavebního zákona ve smyslu § 31a odst. 1 písm. a), a proto je nutná k přidělení čísla evidenčního výzva stavebního úřadu, nebo je v režimu písm. b), a o přidělení čísla může požádat přímo žalobce. Pro posouzení věci je podstatné zjistit charakter a účel sporné stavby a na základě zjištěného skutkového stavu vyhodnotit, zda existence takové stavby zakládá nárok na vydání evidenčního čísla *na žádost* žalobce ve smyslu § 31a odst. 1 písm. b) zákona o obcích.
23. Před vlastním vypořádáním žaloby považuje soud za vhodné uvést širší kontext projednávané věci, neboť se dotčenou stavbou nezabývá poprvé. Soud je i prostřednictvím jiných řízení seznámen s charakterem a účelem sporné stavby.
24. V minulosti se žalobce domáhal u soudu zrušení rozhodnutí krajského úřadu ze dne 22. 8. 2022, jímž byla zamítnuta jeho žádost o vydání společného povolení ke stavbě chaty. Jednalo se o stavbu stojící na pozemku žalobce, o kterém nyní žalobce tvrdí, že na něm stojí výrobní elektrické energie z obnovitelných zdrojů. Rozsudkem ze dne 31. 3. 2023, č. j. 51 A 63/2022-67, zdejší soud tuto žalobu zamítl s tím, že správní orgány správně zjistily, že záměr žalobce na stavbu *chaty X* odporuje výškovým regulativům územního plánu. NSS rozsudkem ze dne 26. 6. 2024, č. j. 2 As 128/2023-39, zamítl žalobcovu kasační stížnost. Soud tehdy ze spisové dokumentace zjistil, že šlo o novostavbu chaty půdorysného tvaru Y. Novostavba měla být tvořena jedním objektem. Výměra novostavby měla být 59,23 m².
25. Dále je soudu z předchozí rozhodovací činnosti známo, že se žalobce u soudu domáhal i zrušení rozhodnutí krajského úřadu ze dne 28. 11. 2023, kterým krajský úřad zamítnul odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Beroun ze dne 14. 4. 2023, který pro zjevnou bezpředmětnost zastavil řízení o žádosti žalobce o vydání souhlasu s trvalým odnětím zemědělské půdy o výměře 59,23 m² ze zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“) za účelem realizace *stavby pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů X* na pozemku žalobce. Městský úřad Beroun uvedl, že žalobce již v minulosti získal souhlas s odnětím zemědělské půdy ze ZPF formou závazného stanoviska ze dne 22. 3. 2022, a to ke stavbě rekreačního objektu *Novostavba chaty X* o výměře 59,23 m² na pozemku žalobce.

26. Rozsudkem ze dne 9. 12. 2024, č. j. 41 A 4/2024-52, zdejší soud žalobcovu žalobu zamítl a potvrdil postup správních orgánů, které dle soudu správně rozhodly o zastavení řízení o výše uvedené žádosti. Zdejší soud dospěl k závěru, že žalobce původní stavební záměr *novostavby chaty X* pouze přejmenoval na *stavbu pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů* a doplnil ji o instalaci fotovoltaických panelů. Následně stavbu označil za nový stavební záměr v tzv. *volném režimu* dle § 79 odst. 2 písm. v) starého stavebního zákona a požádal o souhlas s odnětím ze ZPF formou rozhodnutí. Soud přitom konstatoval, že se žalobce zvoleným postupem zjevně pokouší obejít zamítnutí žádosti o vydání společného povolení ke *stavbě chaty*.
27. NSS názor zdejšího soudu potvrdil a rozsudkem ze dne 2. 5. 2025, č. j. 6 As 2/2025-38, zamítl kasační stížnost žalobce. NSS uvedl, že „[k]rajský soud v napadeném rozsudku správně vycházel ze skutečností plynoucích ze správního spisu, že stěžovatel [žalobce – pozn. soudu] dne 5. 3. 2023 požádal městský úřad o souhlas s odnětím 59,23 m² zemědělské půdy ze ZPF na pozemku parc. č. XA v kat. území X. V doplnění žádosti, které bylo správnímu orgánu doručeno dne 29. 3. 2023, stěžovatel v podrobnostech (stran konkrétního vymezení navrhovaného záměru a jeho důsledků na ZPF) výslovně odkázal na dřívější žádost týkající se novostavby chaty a její přílohy, včetně zpracované projektové dokumentace s tím, že dopady záměru jsou shodné (shodná výměra, shodné umístění i shodné podmínky výstavby). Rozdíl spočíval pouze v tom, že na fasádu a střechu chaty budou nově osazeny fotovoltaické panely. Městský úřad proto do správního spisu založil projektovou dokumentaci a další podklady vážící se ke stěžovatelovu záměru novostavby chaty, pro kterou dříve vydal dne 22. 3. 2022 pod č. j. MBE/17154/2022/ZP-SyH souhlasné závazné stanovisko s trvalým odnětím 59,23 m² zemědělské půdy ze ZPF na pozemku parc. č. XA v kat. území X s platností tří let od jeho oznámení stěžovateli. Stěžovatel také k žádosti ze dne 5. 3. 2023 připojil výkres koordinační situace, který je – až na vlastní název stavebního záměru a datum jeho vyhotovení – totožný s koordinačním výkresem obsaženým v projektové dokumentaci novostavby chaty (viz porovnání náhledů obou výkresů obsažené v bodě 22 odůvodnění napadeného rozsudku). Žádné další podklady stěžovatel přes výzvu městského úřadu k žádosti nedoplnil.“
28. Žalobce v žalobě uvádí skutečnosti, ze kterých vyplývá, že stavba byla realizována v roce 2023. Soud poukazuje na to, že spor ohledně vyřízení žádosti o vydání souhlasu s trvalým odnětím zemědělské půdy o výměře 59,23 m² ze ZPF za účelem realizace stavby pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů X přitom probíhal též v průběhu roku 2023. Žalobce netvrdí, že by realizoval jinou stavbu než tu, pro kterou požádal dne 5. 3. 2023 o udělení souhlasu s odnětím zemědělské půdy ze ZPF. Naopak, žalobcem tvrzené skutečnosti korelují se závěrem správních orgánů; ostatně i se závěrem soudu, že jde o tutéž stavbu (totéž provedení). Žalobce například ve vyjádření ze dne 17. 3. 2025 soudu popsal, že „[ú]zemní plán obce X definuje, že solární panely mohou být umístovány mj. pouze na střechách budov, takže žalobce nemohl instalovat fotovoltaické panely pouze na konstrukci, jak jej navádí krajský úřad, tím by se dostal do příkrého rozporu s územním plánem obce X. Naopak byl nucen vystavět budovu se střechou, aby je měl na co umístit.“ Žalobce se uplatněnou argumentací snaží prosadit výklad, podle kterého by bylo zcela lhostejné, jak je konkrétní stavba provedena, a že umožňuje více účelů užití. Za podstatný by považoval pouze účel, který vlastník stavby sám uvede. Taková interpretace však není v souladu s účelem zákona.
29. Aby bylo možné na určitou stavbu aplikovat zákonnou výjimku ve smyslu § 79 starého stavebního zákona (tj. zákona účinného v době tvrzeného vzniku sporné stavby), musí být

určitý účel užití stavby nebo výkon práva spojený s konkrétním typem stavby výlučným způsobem (účelem) užívání takové stavby. Stavba by tedy neměla umožňovat i jiný účel užití. Takovou stavbou, resp. zařízením by byly například fotovoltaické panely umístěné pouze na jednoduché konstrukci sloužící výhradně k jejich funkci. Pokud je ovšem se stavbou, kterou lze využívat jako výrobu energie z obnovitelných zdrojů, spojen i jiný účel užití (v projednávané věci rekreace), nejedná se o stavbu, které by svědčila výjimka podle § 79 odst. 2 písm. v) starého stavebního zákona, ale musí být posuzována podle účelu užití toho typu stavby, který klade vyšší nároky na povolovací proces. Bylo by v rozporu se smyslem a účelem stavebního zákona, aby se na polyfunkční stavbu aplikovaly toliko mírnější *povolovací* podmínky. Vydání čísla popisného/evidenčního je závěrem procesu, kterému předchází umístění a realizace stavby v konkrétní lokalitě za zákonem stanovených podmínek, včetně případné nutnosti získání příslušného povolení. Zákonem stanovené podmínky při umísťování a realizaci staveb nejsou samoúčelné, ale mají prověřit dopad stavby na okolí. Lze předpokládat, že čím podrobněji jsou podmínky pro umístění a realizaci stavby stanoveny, tím intenzivněji (a negativně) může stavba zasahovat do okolí. Proto, je-li s určitým druhem stavby nebo s jejím účelem užití spojena podmínka pro ohlášení nebo získání stavebního povolení, nelze tuto podmínku *obejít* tak, že se bude stavebník/vlastník stavby dovolávat pouze toho účelu užití stavby, se kterým taková podmínka spojena není.

30. Stavba, která stojí na žalobcově pozemku, není výrobnou elektrické energie z obnovitelných zdrojů, ale je rekreačním objektem, neboť jejím hlavním účelem je rekreace, o čemž svědčí nejen to, že žalobce původně usiloval o vydání povolení pro stavbu rekreační chaty, ale i konkrétní zjištění správních orgánů ohledně vzhledu sporné stavby, který odpovídá původnímu záměru – pouze jsou na jeho střeše umístěny fotovoltaické panely (viz např. protokol o kontrolní prohlídce dne 5. 12. 2024, ke kterému jsou přiloženy i fotografie sporné stavby).
31. Žalobci nelze přisvědčit, že by se osazením fotovoltaických panelů na původní stavební záměr *rekreační chaty* stala z budovy *stavba pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů*. *Ad absurdum* by pak bylo možné každý rodinný dům nebo každý objekt pro rekreaci, na jejichž střechách jsou umístěny fotovoltaické panely, považovat za stavby pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů. Jak již ovšem uvedl NSS, pokud se nikterak nezmění provedení stavby, nelze pouze změnou názvu a doplněním fotovoltaických panelů obejít zamítnutí žádosti o vydání společného povolení ke stavbě chaty. Soud tak dospěl k závěru, že budova na pozemku žalobce není *stavbou pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů*, která by nevyžadovala povolení dle stavebního zákona. Nebyly proto splněny podmínky pro udělení čísla evidenčního na základě *žádosti vlastníka* stavby podle § 31a odst. 1 písm. b) zákona o obcích. Žaloba není důvodná.
32. K argumentaci žalobce, že historicky bylo blíže neurčené budově na pozemku p. č. X, od kterého se následně oddělil pozemek žalobce, přiděleno evidenční číslo, soud pro úplnost uvádí, že i kdyby byla tato skutečnost prokázána, není to jakkoli relevantní pro posouzení, zda mělo být vydáno evidenční číslo nyní posuzované sporné stavbě. Sám žalobce tvrdí, že sporná stavba vznikla v roce 2023. Z § 31a odst. 3 zákona o obcích přitom vyplývá, že při zániku budovy obecní úřad přidělená čísla zruší. Přidělené evidenční číslo je tedy vázáno na existenci konkrétní budovy, nikoli pouze ke konkrétnímu pozemku. Se zánikem budovy je spojeno i zrušení přiděleného evidenčního čísla. Žalobce vybudoval zcela novou stavbu, nedomáhal se vydání evidenčního čísla k jakési historické stavbě. Podle § 31a odst. 7 zákona

o obcích dochází k očíslování, přečíslování nebo zrušení číslování budovy zápisem do základního registru identifikace, adres a nemovitostí. Z tohoto ustanovení vyplývá, že není podstatné ani to, zda žalobce *fakticky drží* konkrétní tabulku s evidenčním číslem, neboť je podstatný údaj v evidenci příslušného registru. Žalovaný na pozemku žalobce žádné evidenční číslo neeviduje.

33. Není důvodná ani námitka žalobce, že nebylo zohledněno unijní nařízení, podle kterého jsou samostatné stavby pro výrobu elektřiny z obnovitelných zdrojů energie s celkovým instalovaným výkonem do 50 kW při splnění zákonných podmínek zcela ve volném režimu a nevyžadují jakékoliv posouzení stavebním úřadem (ani ohlášení ani stavební povolení). Jak vyplynulo z výše uvedeného, sporná stavba není samostatnou stavbou pro výrobu elektřiny, která by žalobcem citovanou definici splňovala. Soud se ztotožňuje se závěrem, že se jedná o rekreační chatu, na jejíž střeše jsou toliko umístěny fotovoltaické panely. Hlavním způsobem užití je tak rekreace osob, nikoli výroba elektrické energie z obnovitelných zdrojů energie. Žalovaný správně dospěl k závěru, že budova na pozemku žalobce není ve skutečnosti stavbou pro výrobu energie z obnovitelných zdrojů, a proto pro ni neplatí výjimka citovaná žalobcem z odkazovaného unijního nařízení.
34. Argumentace žalobce týkající kontrolní prohlídky a řízení o nařízení odstranění stavby se vztahuje zejména k řízení, které zdejší soud projednává pod sp. zn. 54 A 82/2024, ve kterém se žalobce domáhá ochrany proti nezákonnému zásahu spočívajícímu v postupu úřednic Městského úřadu Beroun při kontrolní prohlídce dne 5. 12. 2024. O žalobě projednávané pod sp. zn. 54 A 82/2024 zdejší soud dosud nerozhodl. Nicméně pro posouzení nynější věci je podstatné, že se vzhledem a účelem budovy se soud seznámil i prostřednictvím projektových dokumentací (srov. i rozsudek ze dne 9. 12. 2024, č. j. 41 A 4/2024-52) a takto zjištěný skutkový stav nebyl nijak zpochybněn. Žalobce nenavrhoval důkazy, které by svědčily o jiném provedení stavby, než jak bylo již v minulosti konstatováno (a ani to netvrdil) – ostatně sám žalobce připouští, že jsou panely umístěny na „budově“, pouze připisuje celkovému zhotovení, tj. budově s panely, jiný účel užití (elektrárna).

V. Závěr a náklady řízení

35. Soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
36. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly. Proto soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. června 2025

Lenka Oulíková v. r.
předsedkyně senátu